

Štev. 5. in 6.

ZVONČEK

Marec 1925.

Ban Jelačić.

(1801—1859)

Što Bog dade i sreća junačka!
Jelačićevo geslo.

Glas leti po očetnjavi,
kjer Slovan na jugu biva:
„Vsi smo zvesti majki Slavi,
ista v nas je krvca živa,
kar učil nas brat je Gaj,
to ostane vekomaj!“

Jelačiću generalu
narod bansko čast pokloni,
ob navdušenja navalu
nanj zaupno se nasloni:
„Pravde si zaščitnik strog,
naše svobode prorok!“

Pesem ori, godba svira,
grom topov grmeč naznanja,
da čas suženjstva umira,
ko Hrvatu v dar poklanja
srbske cerkve svečenik
Rajačić molitve vzklik.

Sprejme Jelačić Ličane,
vsa se Krbava razmahne,
krajšnikom razigrane
duše mlada moč predahne,
vse Primorje zavihra,
svoje mu sokole da.

V štiri struge se razlije
njega vojska zmagovita:
Talijane plašne bije,
v Budo mahne vsa srdita,
Beč užuga silni meč,
Turka ukroti besneč.

Jelačića vsi Slovani
kitijo z junaško slavo
in vsi v bratskem krogu zbrani
pod trobojno so zastavo,
duh ilirski razprostré
nad zemljé se slavske vse.

In iz roda v rod prehaja
mu ime v svetost spomina
in pravljčni čar obdaja
matere hrvatske sina,
Jelačiću Zagreb vdan
dvigne spomenik krasan.

E. Gangl.